

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
МАРІУПОЛЬСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ
СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ
вул. Князя Володимира Великого, 15 Б, м. Дніпро 49000
sv_mariupol@ukr.net

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

«22» травня 2024 року

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області капітан поліції Пошкурлат Влада Ігорівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12023052770000037 від 13.01.2023, за ознаками вчинення злочину, передбаченого ч.6 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Вольфу Артуру Евальдовичу, 07.09.1967 року народження, уродженцю м. Маріуполь, Донецької області, українцю, раніше не судимому, зареєстрованому за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Юпітерська (с.т. Жилстроевець), буд.48

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованій на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації чи збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, за відсутності ознак державної зради, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада

Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також

всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексті - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб. В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжено та він діє і на теперішній час.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації,

підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Зокрема, починаючи з 05.03.2022 до цього часу, Російською Федерацією тимчасово окуповано усю територію Маріупольського району Донецької області, що встановлено відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією».

У зв'язку із чим, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на тимчасово окупованій території м. Маріуполь Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званім «Указом главы ДНР «об администрации города Мариуполя» № 108 от 31.03.2022» незаконно створено окупаційну адміністрацію м. Маріуполь - так звану «адміністрацію города Мариуполя», яка функціонує за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, проспект Металургів, 84б.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Маріуполь Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

З метою поширення пропаганди та дезінформації серед місцевого населення на підтримку держави-агресора, створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, а також задля підтримки діяльності окупаційних органів влади на захоплених територіях, окупаційною адміністрацією російської федерації створено ряд так званих «засобів масової інформації», за допомогою яких здійснюється спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до

міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України, провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України тощо.

Так, в місті Маріуполі Донецької області, із вказаною метою представниками окупаційної адміністрації за підтримки держави-агресора - російської федерації, в порушення вимог, визначених Законом України «Про інформацію» від 02.10.1992, Законом України «Про медіа» від 13.12.2022, Законом України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» від 09.01.2007, з початку вересня 2022 року (точної дати в ході досудового розслідування встановлено не було) розпочалась робота направлена на запуск та функціонування телевізійного каналу «Мариуполь 24», розташованого за адресою: м. Маріуполь, вул. Шота Руставелі, буд. 30-А, який спочатку був доступний у всесвітній мережі Інтернет, в т.ч. на відеохостингу «Rutube», а вже починаючи з 03.11.2022 почав також працювати через відповідні канали мовлення окупаційної адміністрації Російської Федерації на тимчасово окупованій території Маріупольського району, Донецької області.

Відповідно до ст.1 Закону України «Про інформацію» від 02.10.1992, інформація-будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Статтею 4 Закону України «Про інформацію» від 02.10.1992 передбачено, що суб'єктами інформаційних відносин є фізичні особи, юридичні особи, об'єднання громадян, суб'єкти владних повноважень. Об'єктом інформаційних відносин є інформація.

Статтею 9 Закону України «Про інформацію» від 02.10.1992 передбачено, що основними видами інформаційної діяльності є створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорона та захист інформації.

Згідно ст. 22 Закону України «Про інформацію» від 02.10.1992 масова інформація – інформація, що поширюється з метою її доведення до необмеженого кола осіб.

Вольф Артур Евальдович, 07.09.1967 року народження, будучи громадянином України, підтримуючи окупацію території України та ідею приєднання України до складу Російської Федерації, достовірно володіючи інформацією щодо введення з 24.02.2022 воєнного стану на всій території України та триваючого збройного конфлікту між Російською Федерацією та Україною, маючи злочинний умисел на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямований на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації чи збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, обрав способом сприяння Російській Федерації у веденні агресивної війни проти України - створення і поширення пропагандистського інформаційного продукту з метою інформування необмеженого кола осіб, спрямованого на підтримку держави-агресора - Російської Федерації.

Реалізуючи свій злочинний умисел, починаючи не пізніше ніж з 23.11.2022 (точна дата під час досудового розслідування не встановлена), перебуваючи і постійно проживаючи в м. Маріуполь, Донецької області, почав працювати на

телевізійному пропагандистському телеканалі «Маріуполь 24», який транслюється через відповідні канали мовлення окупаційної адміністрації Російської Федерації на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області та мережу Інтернет на «Rutube»-каналі, на посаді технічного директора телеканала «Маріуполь 24», тим самим розпочавши злочинні дії, направлені на здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором - російською федерацією, її окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави –агресора, її окупаційної адміністрації чи збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, за відсутності ознак державної зради.

Вольф А.Е., усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, з корисливих та ідеологічних мотивів, перебуваючи на посаді технічного директора телеканалу «Маріуполь 24», здійснює інформаційну діяльність у співпраці з державою-агресором - російською федерацією, її окупаційною адміністрацією шляхом забезпечення якісного та безперебійного мовлення, створення необхідного рівня технічної підтримки, забезпечення справного функціонування технічного та телевізійного обладнання - ефірного, студійного, знімального, серверного, передавального, радіорелейного, здійснює його монтаж та налаштування, цілодобову безперебійну працездатність мережі передачі сигналу на передавальне обладнання, локальних та монтажних мереж телекомпанії, мережі Інтернет, проведення робіт з удосконалення організації та технології мовлення, створення пропагандистського аудіовізуального продукту та забезпечення його виходу у ефір на так званому телеканалі «Маріуполь 24», в яких поширюється пропаганда на підтримку держави-агресора – російської федерації, створення образу законності окупації частини території Донецької області, шляхом розповсюдження серед необмеженого кола осіб засобами масової інформації та у мережі Інтернет на «Rutube»-каналі, на яких транслюються новини та інформація про діяльність окупаційної адміністрації російської федерації на території України.

Під час організаційно-технічних робіт по створенню, удосконаленню аудіовізуального продукту телеканалу «Маріуполь 24» та технічному забезпеченню його виходу у ефір, Вольф А.Е., достовірно знаючи про публічно комунікативний характер своєї діяльності та можливість поширення інформації через освітню мережу Інтернет на постійній основі, випускає у ефір телеканалу заклики до населення сприяти агресору як визволителю у проведенні так званої «Спеціальної воєнної операції» проти України, всіляко пропагує ідеї «руського миру», підтримує воєнно-політичний курс та надає інформаційну допомогу рф, зокрема стосовно входження Донецької області до складу рф в якості суб'єкта федерації, обрання незаконних органів влади, отримання паспортів громадянина російської федерації та участі у виборах на тимчасово окупованих територіях у тому числі у м. Маріуполь, Донецької області, всупереч норм міжнародного права інтеграції частини території України до складу рф.

Таким чином, Вольф Артур Евальдович, 07.09.1967 року народження обрнутовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у здійсненні інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованій на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації чи збройних формувань та на уникнення нею

відповідальності за збройну агресію проти України, за відсутності ознак державної зради, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Влада ПОШКУРЛАТ

ПОГОДЖЕНО

Заступник керівника Маріупольської
окружної прокуратури
Донецької області

В'ячеслав ГОРБЕНКО

«22» Травня 2024 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО
Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять тасмницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2024 року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» травня 2024 року.

**Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції**

Влада ПОШКУРЛАТ